

פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976¹

פרק א': פרשנות

1. הגדרות

[תיקונים: התשמ"ז, התשפ"ג (מס' 3)]

בפקודה זו -

"בית חולים" - כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940;

"דיפלומה" - לרבות כל תואר, תעודה, מעמד, הסמכה או כתב שניתנו מאת אוניברסיטה או גוף אחר, או מאת הממשל של ארץ או מקום או מאת אנשים הפועלים מכוחו;

"הרשאה אישית" - הרשאה אישית שנותן רופא מומחה לעמית רופא לפי הוראות סעיף 17, שאושרה לפי סעיף 17ה;

"המועצה המדעית" - המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית בישראל, ובהעדרה - מי שלדעת השר ממלא את תפקידיה;

"המנהל" - המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות משנהו וכל נושא משרה במשרד הבריאות שהמנהל מינה אותו למלא תפקידים על פי פקודה זו;

"חולה" - לרבות כל הנזקק לרופא;

"חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות" - חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008;

"מחלה מסכנת" - אחת מאלה:

(1) מחלת נפש;

(2) מחלה העשויה לסכן בריאות החולים שבטיפולו של רופא;

(3) מחלה או כושר לקוי העשויים לשלול מרופא את היכולת לעסוק ברפואה לחלוטין, זמנית או חלקית;

"עיסוק ברפואה" - בדיקת חולים ופצועים, אבחונים, ריפויים, מתן מרשם להם, פיקוח על נשים בזיקה להריון וללידה, או שירותים אחרים הניתנים בדרך כלל מידי רופא לרבות ריפוי באקופונקטורה;

"עמית רופא" - כהגדרתו בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות;

"ענפי מומחיות" - כמשמעותם לפי סעיף 17;

"רופא מומחה" - רופא מורשה שהוא מומחה בהתאם לתקנות לפי סעיף 17;

"רשיון" - לרבות היתר זמני, היתר מוגבל ורשיון מיוחד;

"השר" - שר הבריאות.

פרק ב': ייחוד העיסוק ברפואה

2. רופא מורשה

(תיקון התשמ"ז)

מי שיש לו רשיון לפי פקודה זו, הוא רופא מורשה הרשאי לעסוק ברפואה.

3. ייחוד העיסוק

(א) מי שאינו רופא מורשה לא יעסוק ברפואה ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק ברפואה או כמוכן לעסוק בה.

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא למנוע -

- (1) רופא שיניים מורשה או רוקח בעל רשיון או מי שרשאי לעסוק במיילדות - מעסוק במקצועם לפי הפקודות החלות עליהם;
- (2) אחות או אדם אחר - מסייעוד חולים;
- (3) כל אדם - ממתן עצה או טיפול, באקראי ובלי שכר או גמול, או מעבודה תחת פיקוחו האישי הישיר של רופא מורשה;
- (4) פודיאטר ופודיאטר מנתח כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008 - מביצע פעולות שהותרו להם בתקנות שקבע השר;
- (5) עמית רופא - מביצע פעולות רפואיות בהתאם להוראות סעיף 26א לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות;

4. הזכאים לקבל רשיון

(תיקונים: התשמ"ז, התשפ"ג)

(א) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רשיון לעסוק ברפואה:

- (1) הוא אדם הגון;
- (2) הוא בעל השכלה רפואית;
- (3) הוא עמד בבחינות שקבע המנהל, בהתייעצות עם המועצה המדעית, זולת אם הוא בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף קטן (ב)(1);
- (4) הוא אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע בישראל;
- (5) הוא בעל ידע בסיסי בשפה העברית.

(א1) המנהל רשאי, לאחר התייעצות עם המועצה המדעית ובאישור ועדת הבריאות של הכנסת, לקבוע בתקנות תנאים למתן פטור, מחובת בחינות כאמור בסעיף קטן (א)(3), כולן או מקצתן.

(א2) השר, באישור ועדת הבריאות של הכנסת, יקבע הוראות לעניין הידע הבסיסי בשפה העברית.

(ב) ואלה בעלי השכלה רפואית לענין סעיף קטן (א):

- (1) מי שפקולטה או בית-ספר לרפואה במוסד להשכלה גבוהה בישראל העניקו לו תואר המעיד על סיום חוק לימודיו כרופא, ובלבד שהמועצה להשכלה גבוהה הכירה באותו מוסד ובאותו תואר;
- (2) מי שלמד רפואה באוניברסיטה או בבית-ספר לרפואה בחוץ-לארץ שהמנהל הכיר בהם, ניתנה לו דיפלומה שהמנהל הכיר בה וסיים תקופת סטז' שהמנהל הכיר במשכה ובתנאיה.

5. ייחוד הכינוי

[תיקונים: התש"ע (מס' 2), התשפ"ג (מס' 3)]

(א) לא ישתמש אדם בכינוי "רופא", "עוסק ברפואה", "מנתח" או בכינוי דומה, במלים או באותיות, המרמז שיש לו כשירות ברפואה, אלא אם הוא רופא מורשה ואולם אין בכך כדי למנוע מעמית רופא לעשות שימוש בתוארו.

(ב) לא יראו שימוש בתואר "פודיאטר מנתח" בהתאם להוראות חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008,

כהפרת הוראות סעיף קטן (א).

[תיקונים התשמ"ז, התשפ"ג (מס' 3)]

- לא יעסיק אדם את מי שאינו רופא מורשה בפעולות שהן עיסוק ברפואה; אין בהוראה זאת כדי למנוע העסקתו של מי מאלה:
- (1) סטז'ר ברשות המנהל ובתנאים שברשות;
 - (2) עמית רופא - אם המעסיק מעסיק גם את הרופא המומחה שנתן לעמית הרופא הרשאה אישית;
 - (3) עמית רופא - בידי הרופא המומחה שנתן לו את ההרשאה האישית.

7. העסקת אחיות, חובשים ועוזרים

רופא מורשה רשאי להעסיק, בפיקוחו האישי, אחיות, חובשים ועוזרים בקשר לעיסוקו המקצועי, אך לא יתיר למי שאינו רופא מורשה לטפל בחולה, להשגיח עליו או לנתחו, כשהענין דורש שיקול דעת או מיומנות מקצועיים של רופא.

8. גביית שכר טרחה

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

מי שאינו רופא מורשה לא יוכל להיפרע בבית-משפט שכר טרחה או תשלום אחר בעד עבודה או שירות שעשה ושלפי פקודה זו היו צריכים להיעשות בידי רופא מורשה או בידי עמית רופא, לפי העניין, והוא הדין בעד תרופה שרשם וסיפק.

9. איסור השימוש בכינוי שלא הורשה

רופא מורשה לא יטול לעצמו כינוי או הגדר המסתברים כרמז שיש לו מעמד או כשירות מקצועיים זולת אלה שיש לו למעשה ושפורטו בבקשה שהגיש לרשיון לעסוק ברפואה - או בבקשה אחרת אם רכש אותם לאחר מכן - ושהמנהל אישר אותם, ולא ישתמש בכינוי או הגדר כאמור בנוגע לעבודתו המקצועית או לחצרו ולא יציג אותם על חצרו; ואולם רשאי הוא להשתמש בכינוי "דוקטור".

10. עיסוק אחר

(תיקון התשס"ב)

(א) רופא מורשה לא יעסוק בעיסוק אחר בניסבות שבהן עלול להיווצר ניגוד ענינים בין עיסוקו כרופא מורשה לבין העיסוק האחר.

(ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), יקבע השר, בהתייעצות עם ההסתדרות הרפואית בישראל, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, נסיבות שיראו אותן כנסיבות שבהן עלול להיווצר ניגוד ענינים כאמור בסעיף קטן (א).

11. סייגים לפרסומת

(תיקון התש"ס)

(א) רופא מורשה לא יעשה, במישרין או בעקיפין, פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות או שיש בה משום פגיעה בכבוד המקצוע או שהיא בניגוד לתקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (ג).

(ב) שר הבריאות, בהתייעצות עם ההסתדרות הרפואית בישראל ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגים, צורות, ודרכים של פרסומת -

(1) שיש בהם כדי להטעות;

(2) שיש בהם משום פגיעה בכבוד המקצוע.

(ג) שר הבריאות, בהתייעצות עם ההסתדרות הרפואית בישראל ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי

לקבוע איסורים על סוגים, צורות ודרכים של פרסומת שיש בהם משום פגיעה בציבור.

- (ד) לא יעשה אדם פרסומת לעיסוק ברפואה או לעיסוקו של רופא מורשה, אשר אילו נעשתה בידי רופא מורשה היתה אסורה לפי הוראות סעיף קטן (א).
- (ה) רופא מורשה, שאדם אחר עוסק בפרסום עיסוקו, חייב לעשות כל שאפשר כדי למנוע מאותו אדם לפעול בניגוד להוראות סעיף קטן (ד); המפר הוראה זו, דינו - מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- (ו) הפר אדם את הוראות סעיף קטן (ד), לענין רופא מורשה מסוים, חזקה היא כי אותו רופא הפר את חובתו לפי סעיף קטן (ה), אלא אם כן הוכיח הרופא כי עשה כל שאפשר כדי למלא את חובתו.

12. שמירת דינים

(תיקון התש"ס)

הוראות לפי סעיף 11 באות להוסיף על הוראות כל דין.

13-

14.

(בוטלו).

15. רופא מורשה לא יעסוק ברפואת שיניים

שום דבר האמור בפקודה זו לא יתיר לרופא מורשה לעסוק ברפואת שיניים שלא אגב טיפול רפואי.

16. רשות להחזיק סמים ותרופות

רופא מורשה רשאי להחזיק ולהשתמש בסמים ובתרופות הנחוצים לטיפול בחולים בחצריו או לשימוש חירום, אך לא ינפק ולא יספק סמים או תרופות לחוליו לשימוש בבתייהם אלא לפי הוראות פקודת הרוקחים, והוא יהיה כפוף להוראות כל חיקוק בר-תוקף לענין החזקת ושימוש בסמים או רעלים.

17. תארי מומחה בענפי הרפואה

השר רשאי, לאחר התייעצות בהסתדרות הרפואית בישראל, לקבוע בתקנות תארי מומחה לענפי הרפואה השונים ואת התנאים לאישור התארים, ולחייב מבקש תואר מומחה לעמוד בבחינות לפי תכנית, בדרכים ובמועדים שנקבעו.

17א. ייחוד פעולות

(תיקונים: התשמ"ז, התשפ"ג)

- (א) השר רשאי, לאחר התייעצות עם ההסתדרות הרפואית בישראל ובאישור ועדת הבריאות של הכנסת, לקבוע בתקנות -
- (1) פעולות מיוחדות של עיסוק ברפואה שרשאים לבצען רק רופאים מורשים בעלי כשירויות מסוימות;
 - (2) תנאים שבהם מותר לרופא מורשה לבצע פעולות כאמור בפסקה (1) אף שאינו בעל הכשירויות שנקבעו לפיה.

(ב) הוראות סעיף זה אינן באות למנוע מרופא מורשה מתן טיפול חירום.

פרק ב: סטד'רים

17ב.

בחינות לסטד'רים

(תיקון התשמ"ז)

(א) המבקש לעשות סט' חייב לעמוד בבחינות; נושאי הבחינות, סדריהן, דרכי הרישום וכל ענין אחר הקשור בהן, ייקבעו בתקנות, בהתייעצות עם המועצה המדעית ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.

(ב) חובת הבחינות לפי סעיף קטן (א) לא תחול על מי שסיים את חוק לימודיו העיוניים בפקולטה או בבית ספר לרפואה כאמור בסעיף 4(ב)(1).

17ג. חוות דעת על סט'ר

(תיקון התשמ"ז)

המנהל רשאי לסרב לתת רשיון למי שאין לגביו חוות דעת חיובית על עבודתו כסט'ר שניתנה מאת מנהל בית החולים שבו נעשה הסט' או מאת מי שהוא קבע לכך, לאחר שהתייעצו בוועדה שמנהל בית החולים מינה לענין זה.

17ד. החלת הוראות על סט'רים

(תיקון התשמ"ז)

האיסורים, החובות וההגבלות החלים מכוח פקודה זו על רופא מורשה, יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על סט'ר.

17ה. שיפוט משמעת

(תיקון התשמ"ז)

(א) מתחילת הסט' ועד למתן הרשיון יהא אדם נתון לשיפוט משמעת.

(ב) אמצעי המשמעת שרשאי השר להטיל על אדם כאמור בסעיף קטן (א) הם התראה או נזיפה.

(ג) לענין השיפוט המשמעת לפי סעיף זה יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות פרק ד' וכן הוראות סעיף 56.

פרק ב'2: הרשאה אישית לעמית רופא

17. הרשאה אישית לעמית רופא

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) רופא מומחה רשאי לתת לעמית רופא הרשאה אישית לבצע בפיקוחו פעולות רפואיות שהן בענף המומחיות של הרופא המומחה ועיסוקו בפועל, והוא רשאי לשנותה, והכול ובלבד שרישיונו אינו מותלה ושתחום עיסוקו אינו מוגבל לגבי אותן פעולות לפי סעיף 44א.

(ב) לא ייתן רופא מומחה הרשאה אישית לעמית רופא אלא לאחר ששוכנע שעמית הרופא הוא בעל הידע, ההכשרה והניסיון הנדרשים לשם ביצוע הפעולות הרפואיות בצורה נאותה, ושביכולתו לפקח פיקוח הולם על עבודת עמית הרופא כדי להבטיח את איכות הטיפול ובטיחותו.

(ג) (1) כל הרשאה אישית תינתן לענף מומחיות אחד בלבד; לא ייתן רופא מומחה הרשאות אישיות ביותר משני ענפי מומחיות לעמית רופא אחד.

(2) רופא מומחה רשאי לתת הרשאה אישית לשלושה עמיתי רופא לכל היותר, ועד שלוש הרשאות אישיות במצטבר, בפרק זמן נתון.

(3) המנהל רשאי, בנסיבות מיוחדות וחריגות, לתת אישור מיוחד בכתב לעמית רופא מסוים לקבל יותר משלוש הרשאות אישיות או הרשאות אישיות ביותר משני ענפי מומחיות.

(ד) רופא מומחה רשאי לתת הרשאה אישית לעמית רופא רק אם שניהם פועלים במסגרת אותו מוסד רפואי; בסעיף זה,

"מוסד רפואי" - בית חולים, מרפאה או קופת חולים; לענין זה -

"בית חולים" - כמשמעותו בסעיף 24(ב) לפקודת בריאות העם, 1940;

"מרפאה" - כהגדרתה בסעיף 34(ג) לפקודת בריאות העם, 1940;

"קופת חולים" - כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994.

(ה) הרשאה אישית תינתן לפי טופס שיקבע השר בתקנות; הטופס יפורסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות.

(ו) בהרשאה אישית יפורטו הפעולות הרפואיות שעמית הרופא מורשה לבצע, בתנאים ובהגבלות שיפורטו בה, ובכפוף

לתקנות לפי סעיף 17ג ולתוספת הרביעית לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות.

(ז) לגבי כל פעולה רפואית כאמור בסעיף קטן (ו) יפורטו אלה:

(1) הוראות לענין הפיקוח של הרופא המומחה הנדרש בהתאם להוראות סעיף 17יב לשם הבטחת ביצוע

הפעולה על ידי עמית הרופא ברמה מקצועית נאותה ולשם הבטחת איכות הטיפול ובטיחותו, ובין היתר

הוראות לענין ההדרכה לעמית הרופא, אם נדרשת, ההשגחה על ביצוע הפעולה והזמינות של הרופא

המומחה שנתן את ההרשאה האישית לפניות עמית הרופא בקשר לפעולה הרפואית;

(2) המוסדות הרפואיים והמקומות שבהם רשאי עמית רופא לבצעה, בכפוף להוראות סעיף קטן (ד).

(ח) ההדרכה לעמית רופא, אם נדרשת, ההשגחה על ביצוע הפעולה והזמינות של הרופא המומחה לפניות עמית הרופא

כאמור בסעיף קטן (ז)(1), יכול שיהיו על ידי רופא מומחה אחר, בפיקוח לפי סעיף 17יב של הרופא המומחה שנתן לעמית

הרופא את ההרשאה האישית.

(ט) הרשאה אישית לא תכלול החזקה ושימוש של סם מסוכן או של תכשיר אחר, אלא אם כן המנהל אישר את ההרשאה

לענין זה או שההרשאה ניתנה על ידי רופא מומחה בענף מומחיות המנוי בתוספת השישית לפקודת הרוקחים; בסעיף קטן

זה -

"סם מסוכן" - כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973;

"פקודת הרוקחים" - פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981;

"תכשיר אחר" - תכשיר שנקבע לפי סעיף 26(א5) לפקודת הרוקחים.

17ז. העברת אחריות להרשאה

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) רופא מומחה רשאי לקבל על עצמו הרשאה אישית שנתן רופא מומחה אחר לעמית רופא, לתקופה זמנית (בסעיף זה -

העברת אחריות להרשאה), בהתקיים כל אלה:

(1) הפעולות הרפואיות לפי ההרשאה האישית הן בענף מומחיותו ועיסוקו בפועל, ובלבד שרישיונו אינו

מותלה ושתחום עיסוקו אינו מוגבל לגבי אותן פעולות לפי סעיף 44א;

(2) הוא ועמית הרופא פועלים במסגרת אותו מוסד רפואי כהגדרתו בסעיף 17ו(ד);

(3) הוא קיבל את הסכמת הרופא המומחה שנתן את ההרשאה ואת הסכמת עמית הרופא;

(4) מנהל המוסד הרפואי שהוא מועסק בו אישר את ההעברה;

(5) הוא מסר הודעה בכתב למשרד הבריאות בצירוף ההסכמות והאישור לפי פסקאות (3) ו-(4), בטופס

שפרסם המנהל באתר האינטרנט של המשרד; בהודעה כאמור הוא רשאי להודיע על החרגה של פעולות

רפואיות מסוימות שעמית הרופא לא יהיה רשאי לבצע בפיקוחו לפי ההרשאה האישית;

(6) התקופה הכוללת של העברת האחריות להרשאה לאותו עמית רופא לא תעלה על 45 ימים במצטבר

באותה שנה קלנדרית;

(7) סך ההרשאות האישיות שהוא נתן, יחד עם ההרשאה האישית שיקבל על עצמו לפי סעיף זה, לא יעלה

על ארבע הרשאות אישיות.

(ב) העברת האחריות להרשאה תחול בתקופה הזמנית שצוינה בהודעה כאמור בסעיף קטן (א)(5).

17. אישור הרשאה אישית ותוקפה

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) הרשאה אישית וכל שינוי בה, למעט החרגה של פעולות רפואיות, קיצור תוקף או ביטול כאמור בסעיף קטן (ד), טעונים אישור של המנהל; המנהל ימסור לעמית הרופא הודעה על אישור ההרשאה או על אישור השינוי כאמור, ותוקפם יהיה ממועד מסירת ההודעה כאמור.

(ב) המנהל לא יאשר הרשאה אישית או שינוי בה אלא לאחר ששוכנע כי התקיימו כל אלה:

(1) עמית הרופא הוא בעל הידע, ההכשרה והניסיון הנדרשים לשם ביצוע הפעולות הרפואיות בצורה נאותה;

(2) הובטח פיקוח הולם של הרופא המומחה על עבודת עמית הרופא;

(3) יש בהרשאה האישית ובתנאיה כדי להבטיח את ביצוע הפעולות הרפואיות בצורה נאותה ובטוחה;

(4) ההרשאה עומדת בתנאים לפי פקודה זו ולפי חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות.

(ג) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), המנהל רשאי להסמיך מנהל מוסד רפואי, בהתאם לתנאים שיקבע השר, לתת אישור להרשאות אישיות לגבי ביצוע פעולות רפואיות באותו מוסד רפואי, למעט אישור מיוחד לפי סעיף 17(ג)(3) ואישור הרשאה לפעולה לפי סעיף 17(ו)(ט) (בסעיף זה - הסמכה); לא תינתן הסמכה אלא מיום י' באלול התשפ"ח (1 בספטמבר 2028) ואילך.

(2) מנהל המוסד הרפואי שקיבל הסמכה יחליט בבקשות לאישורים בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), והוראות פרק זה לעניין הרשאה אישית החלות על המנהל יחולו, בשינויים המחויבים, על מנהל המוסד הרפואי.

(3) מנהל מוסד רפואי שקיבל הסמכה יודיע למנהל בכתב על החלטות שקיבל בעניין אישור הרשאה אישית, שינויה או ביטולה, והמנהל ימסור הודעה על כך בכתב לעמית הרופא; תוקפם של אישור, שינוי או ביטול כאמור יהיה ממועד מסירת הודעת המנהל לעמית הרופא.

(ד) תוקפה של הרשאה אישית יהיה לשנתיים ממועד אישורה, ורשאי הרופא המומחה לבטלה, לקצר את תוקפה או להחריג ממנה פעולות רפואיות, ובלבד שמסר לעמית הרופא הודעה מוקדמת של יום אחד בשל כל חודש שבו הייתה לעמית הרופא הרשאה אישית מהרופא המומחה, ולא יותר מ-30 ימים; רופא מומחה ימסור למנהל הודעה מיידית בדבר ביטול, קיצור תוקף או החרגה כאמור, בציון מועד כניסתם לתוקף.

(ה) ³ המנהל יפרסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות מידע על הרשאות אישיות שניתנו, שיקלול את הפרטים שלהלן:

(1) שם עמית הרופא שקיבל את ההרשאה האישית;

(2) שם הרופא המומחה שנתן את ההרשאה האישית;

(3) ענף המומחיות שבו ניתנה ההרשאה האישית;

(4) תוקף ההרשאה האישית.

17. ביטול, התליה, הגבלה או התניה של הרשאה אישית

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) סבר המנהל כי התקיימה אחת הנסיבות שלהלן לגבי הרשאה אישית, רשאי הוא לבטלה, להורות על עריכת שינויים בה, להגבילה או להתנותה בתנאים:

(1) היא חדלה לעמוד בתנאים לפי פקודה זו או לפי חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות;

(2) היא ניתנה על יסוד מידע שגוי או כוזב;

(3) בניסבות העניין אין זה יעיל ומוצדק שתעמוד בתוקפה.

(ב) לא יקבל המנהל החלטה כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן לעמית הרופא ולרופא המומחה, ואם ההרשאה אושרה לפי סעיף 17ח(ג) - גם למנהל המוסד הרפואי, הזדמנות לטעון את טענותיהם; ואולם, שוכנע המנהל כי יש חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את תוקפה של ההרשאה האישית לאלתר, בהחלטה מנומקת, ובלבד שיתן לגורמים האמורים הזדמנות לטעון את טענותיהם בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ-14 ימים ממועד ההחלטה.

(ג) החלטת המנהל תיכנס לתוקף עם מסירת הודעה עליה לעמית הרופא.

17. מפקחים

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) השר יסמך מקרב עובדי משרדו מפקחים שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי פרק זה, כולן או חלקן.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי, לדעת השר, לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה כפי שהורה השר;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

(ג) לשם פיקוח על ביצוע הוראות פרק זה יהיו נתונות למפקחים הסמכויות שלהלן:

(1) להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד להניח כי עמית רופא מבצע בו פעולה רפואית או למוסד רפואי שניתנות בו או מאושרות בו הרשאות אישיות, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט;

(2) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(3) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוען של הוראות

פרק זה; בפסקה זו, "מסמך" - לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

17א. איסור מתן תמורה

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) לא יקבל רופא מומחה כל תמורה מעמית רופא בעד מתן הרשאה אישית או בעד פיקוח על עמית רופא.

(ב) לא ייתן רופא מומחה הרשאה אישית לעמית רופא, אם הרופא המומחה כפוף למרותו של עמית הרופא, ובכלל זה מועסק על ידו.

17ב. חובת פיקוח של רופא מומחה

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) רופא מומחה שנתן הרשאה אישית לעמית רופא, וכן רופא מומחה שהועברה אליו אחריות להרשאה אישית לפי סעיף 17ז, יפעלו בהתאם להוראות שלהלן:

(1) יבצעו פיקוח על עמית הרופא בהיקף, בסוג, בתדירות ובאופן התואמים את ענף המומחיות שלגביו ניתנה ההרשאה האישית, את מורכבות הפעולה הרפואית, את סביבת העבודה שבה מבוצעת הפעולה הרפואית, את הידע, ההכשרה והניסיון של עמית הרופא ואת משך העבודה המשותפת של הרופא המומחה ועמית

הרופא, והכול כדי להבטיח את ביצוע הפעולות הרפואיות על ידי עמית הרופא ברמה מקצועית נאותה ואת איכות הטיפול ובטיחותו;

(2) ינקטו אמצעים סבירים למניעת ביצוע פעולות רפואיות המנויות בתוספת הרביעית לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות ולהבטחת ביצוע הפעולות הרפואיות על ידי עמית הרופא ברמה מקצועית נאותה תוך הקפדה על איכות הטיפול ובטיחותו.

(ב) נבצר מרופא מומחה שנתן הרשאה אישית לעמית רופא, או שהועברה אליו אחריות להרשאה אישית לפי סעיף 17ז, לעמוד בחובת הפיקוח החלה עליו לפי סעיף זה, יבטל את ההרשאה באופן מיידי, ותימסר על כך הודעה למשרד הבריאות על ידו או על ידי מי מטעמו; נודע לעמית הרופא על נבצרות כאמור, לא יפעל בהתאם להרשאה האישית אף אם טרם בוטלה.

17ג. תקנות והנחיות - פרק ב'2

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) השר רשאי לקבוע תקנות בעניין הגבלות שיחולו על מתן הרשאה אישית, בהתאם לאמות מידה שיקבע, ורשאי הוא לקבוע פעולות רפואיות שרופא מומחה אינו רשאי לכלול בהרשאה או רשאי לכלול בהרשאה בתנאים מסוימים, כפי שקבע; אמות מידה לפי סעיף קטן זה יכול שיתייחסו, בין היתר, לסוגי הפעולות הרפואיות, לידע, להכשרה ולניסיון של עמית הרופא, למשך העבודה המשותפת של הרופא המומחה ועמית הרופא, למקום ביצוע הפעולה הרפואית, לסוג המוסד הרפואי ולהיותו של המוסד הרפואי שבו פועל עמית הרופא ציבורי או פרטי.

(ב) השר רשאי לקבוע כללים לעניין עריכת שינויים בהרשאות אישיות ולעניין תדירות השינויים.

(ג) המנהל רשאי לתת הוראות בעניינים אלה:

(1) פירוט הפעולות הרפואיות הכלולות בסוגי הפעולות השונים שקבע השר לפי סעיף קטן (א), בהתאם לאמות המידה שיקבע;

(2) אופן הפיקוח על ידי הרופא המומחה, ורשאי הוא לקבוע לעניין זה כללים שונים שיחולו על סוגים שונים של פעולות רפואיות;

(3) אופן ההדרכה, ההשגחה והזמינות לפניית עמית הרופא הנדרשים במסגרת הפיקוח לפי פרק זה, ורשאי הוא לקבוע לעניין זה כללים שונים שיחולו על סוגים שונים של פעולות רפואיות.

17ד. עונשין - פרק ב'2

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

(א) הוראות סעיף 54 לא יחולו לעניין פרק זה.

(ב) רופא מומחה המקבל תמורה מעמית רופא בעד מתן הרשאה אישית או בעד פיקוח על עמית רופא, בניגוד להוראות סעיף 17יא(א), או נתן הרשאה אישית לעמית רופא, אם הרופא המומחה כפוף למרותו של עמית הרופא, ובכלל זה מועסק על ידו, בניגוד להוראות סעיף 17יא(ב), דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ג) רופא מומחה שאינו מבצע פיקוח, בניגוד להוראות סעיף 17יב(א)(1) או אינו נוקט אמצעים סבירים למניעת ביצוע פעולות רפואיות המנויות בתוספת הרביעית לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות ולהבטחת ביצוע הפעולות הרפואיות על ידי עמית הרופא ברמה מקצועית נאותה, בניגוד להוראות סעיף 17יב(א)(2), דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

פרק ג': רישוי רופאים

(תיקון התשמ"ז)

- (א) בקשה לרשיון לעסוק ברפואה תוגש למנהל.
(ב) מילא המבקש אחר התנאים המפורטים בסעיף 4 יתן לו המנהל רשיון.

19. היתר זמני

(תיקון התשס"ה)

- (א) עד להשלמת הנוהל למתן רשיון רשאי המנהל לתת היתר זמני לעסוק ברפואה לתקופה שאינה עולה על שנה, ורשאי הוא לעשות כן אף בכל מקרה שהוא רואה צורך בכך.
(ב) המנהל רשאי, לפי שיקול דעתו, לחדש היתר זמני.
(ג) מי שיש לו היתר זמני יחזירו למנהל ביום פקיעת תקפו.
(ד) הוראות סעיפים 24 עד 29 ו-31 עד 38 לענין רשיונות יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על היתרים זמניים.
(ה) לענין סעיפים 9, 41, 45 עד 47, 49, 50 ו-55 דין היתר זמני כדין רשיון.

19א. היתר מוגבל

(תיקון התשמ"ז)

- (א) המנהל רשאי, לפי שיקול דעתו, לתת היתר מוגבל לעסוק ברפואה למי שאינו בעל רשיון לישיבת קבע בישראל, בתנאי שנתקיימו בו התנאים שבסעיף 4(א)(1) ו-(2) ובנוסף לכך נתקיים בו אחד מאלה:
(1) בית חולים הזמין אותו, באישור המנהל, לעבוד בו לתקופה קצובה;
(2) הוא משתלם ברפואה או הוא מתמחה כדי לקבל תואר מומחה, והכל באישור מוקדם מאת המנהל.
(ב) המנהל רשאי, לפי שיקול דעתו, להתנות את מתן ההיתר המוגבל בסטז' או בעמידה בבחינות או בשניהם.
(ג) המנהל רשאי להגביל את תוקפו של היתר מוגבל לזמן, לענף רפואי או למקום, וכן רשאי הוא לקבוע תנאים והגבלות אחרים ככל שייראה לו.

20. בדיקת דיפלומות

המנהל רשאי בכל עת לדרוש מרופא מורשה שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את הדיפלומה המעידה על לימודיו ברפואה.

21. רשיון לרופאי שיניים לעסוק באנסתזיה

על אף האמור בסעיפים 3, 4, 18 ו-19, רשאי השר לתת לרופא שיניים מורשה רשיון לעסוק באנסתזיה אם נתקיימו בו תנאים אלה:

- (1) הוא למד רפואת שיניים חמש שנים אקדמאיות לפחות באוניברסיטה או בבית-ספר לרפואת שיניים, שהשר הכיר בהם לענין פקודה זו, וקיבל דיפלומה שהשר הכיר בה לענין פקודה זו;
(2) אחרי קבלת הדיפלומה ברפואת שיניים גמר בהצלחה, להנחת דעתו של השר, חוק לימודים של שנה אחת לפחות באנסתזיולוגיה, במוסד או בשיעורים מיוחדים שהכיר בהם השר.

22. תחום פעולותיו של בעל רשיון לעסוק באנסתזיה

מי שניתן לו רשיון לעסוק באנסתזיה כאמור בסעיף 21 רשאי לעסוק באנסתזיה במוסד רפואי או ביחידה רפואית שבשירותם נמצא מומחה באנסתזיולוגיה כפי שנקבע בתקנות, באותם סוגי אנסתזיה שקבע לו המומחה; אולם רשאי הוא לעסוק גם בסוגי אנסתזיה אחרים בפיקוחו האישי של המומחה.

23. דינו של בעל רשיון לעסוק באנסתזיה

בכפוף לאמור בסעיף 22 ולענין עיסוקו באנסתזיה, דינו של מי שניתן לו רשיון לעסוק באנסתזיה כדין רופא מורשה.

24. ועדה מייעצת לענין רשיונות לרופאים

(א) לענין מתן רשיונות לרופאים יקים השר ועדה של שלושה (להלן -הוועדה המייעצת) שחבריה הם רופא בשירות משרד הבריאות ושני רופאים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית-ספר לרפואה בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני הרופאים האלה ימנה השר מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות הרפואית בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשיים מיום שקיבלה דרישה על כך - ימנה השר כפי שייראה לו.

(ב) השר ימנה את יושב-ראש הוועדה מבין חבריה.

(ג) לכל חבר של הוועדה המייעצת ימנה השר ממלאי מקום בדרך ובתנאים שמינה את החבר.

(ד) השר יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הוועדה וממלאי מקומם.

25. תקופת כהונתו של חבר הוועדה

תקופת כהונתו של חבר הוועדה המייעצת, למעט היושב-ראש, תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להתמנות מחדש, ובלבד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הוועדה שתקופת כהונתו תמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקומו.

26. תפקיד ממלאי מקום

הוועדה המייעצת תדון בכל ענין עד סיומו, בהרכב שהחלה בו, אולם ממלא מקום של חבר הוועדה יבוא במקומו, לפי קביעת יושב-ראש הוועדה -

(1) אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו למלא תפקידו;

(2) על פי בקשת חבר הוועדה שנבצר ממנו למלא תפקידו זמנית או לגבי מבקש פלוני.

27. קיום תוקף

תוקף החלטותיה של הוועדה המייעצת לא ייפגע מחמת שנתפנה מקומו של חבר הוועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.

28. סדרי עבודת הוועדה

(א) הוועדה המייעצת תחליט ברוב דעות של חבריה.

(ב) הוועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.

29. בדיקה

(א) הוועדה המייעצת רשאית להזמין מבקש רשיון להתייבץ לפנייה ולחקור אותו על לימודיו ברפואה ועיסוקיו בה.

(ב) קיבלה הוועדה המייעצת מידע על לימודי המבקש ברפואה ועיסוקיו בה שלא מן המבקש עצמו, תינתן לו הזדמנות נאותה להביא את טענותיו לגבי אותו מידע.

30. מועד למתן החלטה בבקשה לרישיון

(תיקון התשס"ה)

המנהל ייתן את החלטתו בבקשה למתן רישיון לעסוק ברפואה לא יאוחר מתום שישה חודשים מיום הגשת הבקשה.

31. ועדה רפואית

(תיקון התשס"ה)

(א) לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של מבקש רשיון לעסוק ברפואה או של רופא מורשה, במקרים הקבועים בסעיפים 32 ו-33, ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים (להלן - ועדה רפואית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסויים; התעוררה שאלה של כושר נפשי, תהיה הוועדה מורכבת משלושה רופאים פסיכיאטרים.

(ב) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות -

(1) להזמין אדם לבוא לפניו ולהעיד או להציג דבר;

(2) לחייב עד להעיד בשבועה או בהן-צדק בהתאם להוראות לענין זה שבתקנות סדר הדין האזרחי,

התשכ"ג-1963;

(3) לבקש מבית-משפט לענינים מינהליים שבתחום שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפקודת

הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;

(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהוזמן להעיד בבית-

משפט.

(ג) דרשה ועדה רפואית מאדם להעיד או להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעת הוועדה, רשאי בית-

משפט לענינים מינהליים שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לצוות על פי בקשת המנהל או יושב-ראש הוועדה לכפות את

הציות להוראות הוועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.

(ה) הוועדה תגיש למנהל את ממצאיה ומסקנותיה המנומקים.

32. בדיקה רפואית למבקש רשיון

(א) היה למנהל חשש סביר כי מבקש רשיון לעסוק ברפואה סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש מהמבקש להתייצב לפני

ועדה רפואית לשם בדיקה.

(ב) סירב המבקש לדרישת המנהל, לא יינתן לו רשיון כל עוד לא התייצב ונבדק.

33. בדיקה רפואית לבעל רשיון

(תיקון התשס"ה)

(א) ראה המנהל כי רופא מורשה סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.

(ב) (בוטל).

(ג) לא התייצב הרופא במועד ובמקום שנקבעו לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות את רשיונו עד שייבדק.

(ד) המנהל רשאי לפרסם התליה כאמור בכל דרך שתיראה לו ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

34. קבלת ראיות

בטרם יחליט המנהל, לפי סעיפים 32 או 33, הכל לפי הענין, לדרוש מאדם המבקש רשיון לעסוק ברפואה או שהוא רופא

מורשה שיתייצב לפני ועדה רפואית לפי סעיף 31 לשם בדיקה; רשאי המנהל -

(1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידיו של מוסד רפואי

או רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;

(2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר,

לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך;

ומי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישה.

35. התליית ביניים

(תיקון התשס"ה)

(א) נוכח המנהל כי מחלה מסכנת של רופא מורשה גורמת לסכנה כה דחופה לציבור שאין לחכות לסיום ההליכים בוועדה הרפואית, רשאי המנהל להתלות רשיונו של אותו רופא עד להחלטה הסופית לפי סעיף 37, אך לא יותר משלושה חדשים ובתנאי שהעביר את הענין לטיפול של הוועדה הרפואית סמוך למתן החלטתו.

(ב) לא סיימה הוועדה הרפואית את ההליכים עד תום תקופת ההתליה, רשאי המנהל בהסכמת הוועדה להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.

(ג) לא הסתיימו ההליכים עד תום התקופה השניה כאמור, רשאי המנהל בהסכמת הוועדה, אם דחיפות ההתליה עומדת בעינה, להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.

36. חובת סודיות

(תיקון התשס"ה)

מי שהגיע אליו על פי הוראות סעיפים 31 או 34, ידיעה בדבר מחלה, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאת בית-המשפט שבפניו התעורר הצורך בגילוי המידע, או מכוח חובה לענות על שאלות שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירה על ביצוע עבירות.

37. ביצוע החלטת ועדה רפואית

קבעה ועדה רפואית כי מבקש רשיון או רופא מורשה אינו מסוגל לעסוק ברפואה, לחלוטין או זמנית, מחמת מחלה מסכנת, או כי הוא מסוגל לעסוק ברפואה בהגבלות או בתנאים מסויימים, יסרב המנהל לתת לו רשיון, או יבטל את הרשיון או יתלה אותו, הכל לפי הענין, או יתן לו רשיון מיוחד בכפוף להוראות פקודה זו ולפי המלצות הוועדה הרפואית.

38. דינו של רשיון מיוחד

רשיון מיוחד שניתן כאמור בסעיף 37 דינו, לגבי תחום העיסוק שנקבע בו, כדין רשיון לעסוק ברפואה; אולם מי שקיבל רשיון מיוחד כאמור לא יעסוק ברפואה אלא בפיקוחו של רופא מורשה.

38א. השגה על החלטה בבקשה לרישיון

(תיקון התשע"ז)

(א) מבקש רשיון לעסוק ברפואה רשאי, בתוך שלושים ימים מהיום שבו נמסרה לו החלטת המנהל בבקשתו (בסעיף זה - ההחלטה), להגיש השגה מנומקת בכתב על ההחלטה לוועדת השגות שמינה השר לפי הוראות סעיף קטן (ג) (בסעיף זה - ועדת השגות).

(ב) היועץ המשפטי למשרד הבריאות או נציגו רשאים, לבקשת מגיש ההשגה, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א), מטעמים מיוחדים שיירשמו, בשלושים ימים נוספים.

(ג) השר ימנה ועדת השגות שיהיו בה שלושה חברים והם:

(1) המנהל הכללי של משרד הבריאות או משנהו, או רופא, והוא יהיה יושב הראש; רופא כאמור יהיה עובד משרד הבריאות שאינו עובד באגף שבו עובד מי שקיבל את ההחלטה, ושדרגתו היא לכל הפחות כדרגת מי שקיבל את ההחלטה;

(2) היועץ המשפטי למשרד הבריאות או נציגו;

(3) נציג ציבור שהוא רופא בעל ניסיון של 15 שנים לפחות כרופא.

(ד) חבר ועדת ההשגות יתמנה לתקופה של ארבע שנים, ואפשר לשוב ולמנותו לתקופה נוספת אחת של ארבע שנים.

(ה) חבר ועדת ההשגות לא ידון בהשגה על החלטה שהתקבלה על ידו.

(ו) ועדת ההשגות תחליט בהשגה מוקדם ככל האפשר ולא יאוחר משישים ימים ממועד הגשת ההשגה.

(ז) סדרי עבודתה של ועדת ההשגות יהיו כפי שקבע השר, וכל עוד לא קבע כאמור, תקבע ועדת ההשגות את סדרי עבודתה ותפרסמם באתר האינטרנט של משרד הבריאות.

39.

(בוטל).

40.

(בוטל).

פרק ד': אמצעי משמעת

41. סמכויות השר

[תיקונים: התשנ"ו (מס' 2), התשפ"ג (מס' 3)]

ראה השר, על יסוד קובלנה של המנהל או של אדם שנפגע, כי רופא מורשה עשה אחת מאלה, רשאי הוא, בצו חתום בידו, לבטל את הרשיון של הרופא או להורות שהרשיון יותלה לתקופה שקבע בצו, או לתת לרופא נזיפה או התראה:

(1) נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה;

(2) השיג את רשיונו במצג-שוא;

(3) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כרופא מורשה;

(4) התמיד להפר הוראות פקודה זו;

(5) הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו;

(6) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל את הדיפלומה לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 20;

(7) הפר הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996;

(8) נתן הרשאה אישית לעמית רופא, שלא לפי הוראות סעיף 17 או 17ג;

(9) לא ביצע פיקוח, בניגוד להוראות סעיף 17ב(א)(1), או לא נקט אמצעים סבירים למניעת ביצוע פעולות

רפואיות המנויות בתוספת הרביעית לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות ולהבטחת ביצוע הפעולות

הרפואיות על ידי עמית הרופא ברמה מקצועית נאותה, בניגוד להוראות סעיף 17ב(א)(2).

42. עזרה למי שאינו רופא מורשה

רופא מורשה העוזר למי שאינו רופא מורשה, במתן הרדמה או בדרך אחרת, לטפל באדם, להשגיח עליו או לנתחו, והענין דורש שיקול דעת או מיומנות מקצועיים של רופא, יראוהו כמי שנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה.

43. מתן תעודה כוזבת

רופא מורשה אשר במזיד או ברשלנות חתם או נתן, בתוקף מקצועו, אישור, דין-וחשבון, הודעה או תעודה כיוצא באלה, והיא כוזבת, מטעה או בלתי הוגנת, יראוהו כמי שנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה.

44. הזדמנות להתגונן

- (א) לא יינתן צו לפי סעיף 41 אלא אם ניתנה לרופא הזדמנות להגיש הגנתו בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שחבריה הם המנהל ואנשים אחרים שמינה השר ובהם נציג היועץ המשפטי לממשלה.
- (ב) יראו כמתן הזדמנות לרופא להתגונן לפי סעיף קטן (א), אם שלושים יום לפחות לפני שניתן הצו הומצאה לו אישית, או הונחה בשבילו לפי מענו הידוע לאחרונה או נשלחה אליו לפי מענו זה בדואר רשום, הודעה על כוונה ליתן צו לפי סעיף 41.
- (ג) לוועדה כאמור בסעיף קטן (א) יהיו הסמכויות הנתונות לוועדה רפואית לפי סעיף 31(ב), ולענין זה בית-המשפט המחוזי רשאי ליתן צו כאמור בסעיף 31(ג) לפי בקשת המנהל או יושב-ראש הוועדה.
- (ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף קטן (ג).
- (ה) הוועדה תגיש דין וחשבון בכתב לשר הבריאות.

44א. התלייה או הגבלה של רשיון

(תיקון התשמ"ז)

- (א) היה למנהל יסוד סביר לחשד שרופא גרם ברשלנות חמורה למותו של מי שהיה בטיפולו או לפגיעה חמורה בו, או הוגש נגד רופא מורשה כתב אישום על עבירה שיש עמה, בנסיבות הענין, משום קלון, רשאי הוא, על פי המלצת ועדה מיוחדת שיכונן לענין זה, להתלות את רשיונו של הרופא או להגביל את תחומי עיסוקו לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים; חברי הוועדה המיוחדת יהיו: רופא שמינה המנהל והוא יהיה היושב ראש, רופא שמינה המנהל מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות הרפואית בישראל ונציג היועץ המשפטי לממשלה.
- (ב) הוועדה המיוחדת תגיש את המלצתה למנהל לא יאוחר מארבעה עשר ימים מיום מינויה, ובלבד שנתנה לרופא הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו; בנסיבות מיוחדות רשאי המנהל, לפי בקשת הוועדה, להאריך את התקופה האמורה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושים ימים.
- (ג) לא הגישה הוועדה את המלצתה למנהל תוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתלות או להגביל את רשיונו של הרופא כאמור בסעיף קטן (א) אף בלא המלצה כאמור, ובלבד שהתייעץ ביועץ המשפטי לממשלה או במשנהו ושניתנה לרופא הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו לפניו.

44ב. הארכת ההתלייה

(תיקון התשמ"ז)

- הותלה רשיונו של רופא לפי סעיף 44א, או הוגבל תחום עיסוקו והוגשה נגדו קובלנה לפי סעיף 41, רשאי המנהל, על פי המלצת הוועדה שהוקמה לפי סעיף 44(א), להאריך את תקופת ההתלייה או ההגבלה עד להחלטת השר לפי סעיף 41, או לבטל את ההתלייה או ההגבלה.

44ג. ערעור על התליית רשיון או הגבלתו בידי המנהל

(תיקונים: התשמ"ז, התשס"ה, התשפ"ב (מס' 2))

- (א) רופא שרשיונו הותלה או הוגבל לפי סעיף 44א, 44ב או 44ד, רשאי לערער על ההתלייה או ההגבלה לפני בית משפט מחוזי.
- (ב) בית המשפט המחוזי רשאי לבטל את ההתלייה או ההגבלה, לשנותה או לקבוע בה תנאים.
- (ג) ההתלייה או ההגבלה תעמוד בעינה עד להחלטה סופית בערעור זולת אם החליט בית המשפט אחרת.
- (ד) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר המועד להגשת ערעורים לפי סעיף זה ואת סדרי הדין בהם.

[תיקון התשפ"ב (מס'2)]

(א) (1) רישונו של רופא מורשה שהורשע בעבירת מין או בעבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, יותלה החל ממועד הרשעתו ועד להחלטת המנהל בעניינו לפי סעיף קטן (ב) או להחלטת השר לפי סעיף 41, לפי המוקדם; אמצעי משמעת זה יינקט במקום כל אמצעי משמעת זמני אחר שנקט נגדו לפי פקודה זו, אם נקט.

(2) רופא שהורשע בעבירה כאמור בפסקה (1) ידווח למנהל על הרשעתו באופן מיידי, ורשאי הוא לבקש מהמנהל לבטל את התליית הרישיון, לקצר את תקופת ההתליה או לקבוע הגבלות על תחומי עיסוקו במקומה.
(3) בסעיף זה -

"הורשע" - לרבות נאשם שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה, או מי שבית המשפט מצא כי עשה את מעשה העבירה לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991;
"עבירת מין" - אחת מאלה: עבירה לפי סעיף 214(ב) עד (3ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, עבירה המנויה בסימן ה' בפרק י' לחוק האמור, למעט עבירה לפי סעיף 352 שבו, או עבירה של התעללות מינית בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק האמור.

(ב) הותלה רישונו של רופא כאמור בסעיף קטן (א), יחליט המנהל, על פי המלצת ועדה מיוחדת שימנה לעניין זה (בסעיף זה - ועדה מיוחדת), אם לבטל את התליית הרישיון, להאריך את תקופת ההתליה לתקופה נוספת שיקבע או להגביל את תחומי עיסוקו של הרופא לתקופה שיקבע; רופא רשאי לבקש שלא למנות ועדה כאמור בעניינו, ואם ביקש זאת - תעמוד התליית הרישיון בתוקפה עד להחלטת השר לפי סעיף 41.

(ג) חברי הוועדה שתמונה כאמור בסעיף קטן (ב) יהיו חברי הוועדה המיוחדת לפי סעיף 44א(א), בשינויים אלה:

(1) נוסף על חברי הוועדה כאמור ימונה נציג בעל הכשרה, ידע וניסיון בתחום הפגיעות המיניות;

(2) בוועדה תכהן אישה אחת לפחות.

(ד) המנהל ימנה את הוועדה המיוחדת בתוך חודש מהמועדים כמפורט להלן, לפי המוקדם:

(1) מועד קבלת הדיווח מרופא על הרשעתו כאמור בסעיף קטן (א)(2) או מועד קבלת בקשת הרופא כאמור באותו סעיף קטן;

(2) מועד קבלת הודעה מבית המשפט לפי סעיף 56(א) בדבר הרשעתו של הרופא;

(3) המועד שבו נודע למנהל על ההרשעה.

(ה) (1) הוועדה המיוחדת תגיש את המלצתה למנהל לא יאוחר מ-14 ימים מיום מינויה, ובלבד שנתנה לרופא הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו, ולנפגע העבירה או למי מטעמו - הזדמנות להביע את עמדתו בפניה; המנהל רשאי, בנסיבות מיוחדות, לפי בקשת הוועדה, להאריך את התקופה האמורה לתקופה נוספת אחת בלבד שלא תעלה על שלושים ימים.

(2) החלטת המנהל כאמור בסעיף קטן (ב) תתקבל בתוך 14 ימים מיום קבלת המלצת הוועדה המיוחדת כאמור בפסקה (1).

(ו) החליט המנהל בהתאם להוראות סעיף קטן (ב) על התליית הרישיון לתקופה נוספת או על הגבלת תחומי עיסוקו של הרופא לתקופה שקבע, תעמוד החלטתו בתוקפה עד תום התקופה שקבע או עד להחלטת השר בעניינו של הרופא לפי סעיף 41, לפי המוקדם; שינוי החלטה כאמור ייעשה על פי המלצת הוועדה המיוחדת ובהתאם להוראות סעיף קטן (ה)(1).

(ז) על אף האמור בסעיף קטן (ג), מינה השר ועדה בעניינו של רופא שהורשע לפי סעיף 44א(א), טרם ההרשעה, רשאי המנהל להורות כי הוועדה האמורה תהיה הוועדה שתמליץ לו לעניין החלטה לפי סעיף קטן (ב).

(ח) הוגשה נגד רופא קובלנה לפי סעיף 41, אחרי הרשעתו, תדון הוועדה המיוחדת בעניינו גם לעניין מתן צו לפי הוראות סעיף 41, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 44, אלא אם כן הורה השר כי הוועדה שתדון בעניינו של הרופא תהיה הוועדה לפי סעיף 44(א).

(ט) רופא מורשה רשאי לבקש מהמנהל להאריך את המועדים הקבועים בסעיף זה, ובלבד שהתליית הרישיון תעמוד בתוקפה עד להחלטת המנהל לפי סעיף קטן (ב).

(י) הוראות סעיף זה לא יחולו אם ניתנה בעניינו של הרופא החלטה לפי סעיף 41 או אם ניתנה טרם הרשעתו החלטה לפי סעיף 44 להאריך את תקופת התליית רישיון עד להחלטת השר לפי סעיף 41.

45. סמכות המנהל לבטל רשיון

נוכח המנהל כי נפטר רופא מורשה, או ששוב אינו רשאי לשבת ישיבת קבע בישראל, רשאי הוא, בצו חתום בידו, לבטל רשיון שניתן לרופא לפי פקודה זו.

46. החזרת רשיון

רשיון שניתן עליו צו ביטול או התליה ימסרנו בעל הרשיון, ואם נפטר - נציגו האישי החוקי, למנהל.

47. ערעור על צו לפי סעיף 41

(תיקון התשס"ה)

(א) הנפגע מצו לפי סעיף 41 רשאי לערער עליו לפני בית-המשפט המחוזי תוך שלושה חדשים מהיום שקיבל הודעה על מתן הצו.
(ב) (בוטל).

פרק ה': עבירות, שפיטה ועונשין

48. דין המתחזה כרופא

העובר על הוראות סעיף 3, דינו - מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות.

49. דין המשתמש בתואר רפואי

העובר על הוראות סעיפים 5 או 9, או משתמש בתואר מומחה לענף רפואי פלוני או בתואר דומה לו עד כדי להטעות, והוא אינו רופא מורשה, דינו - מאסר שלושה חדשים.

50. השגת רשיון במרמה

המשיג או מנסה להשיג לו או לזולתו רשיון לעסוק ברפואה או אישור תואר מומחה לפי פקודה זו, על-ידי מצג או הצהרה שבכזב או שבמרמה, בין בכתב ובין בעל-פה, אשר הציג או הצהיר אותם או גרם להם, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא הדין במי שסייע לו.

51. העסקת עוזרים

רופא מורשה המעסיק אחות, חובש או עוזר שלא בהתאם לסעיף 7, דינו - קנס 2,000 לירות.

52. הפרעה לביקורת

המונע או מפריע פקיד מוסמך מלהיכנס או לבדוק את מקום עבודתו של רופא מורשה או כל מקום שלפי החשד הוא מקום עבודה כאמור, דינו - קנס 2,000 לירות.

[תיקון התשפ"ג (מס' 3)]

המעסיק בפעולה שהיא עיסוק ברפואה את מי שאינו רופא מורשה ואינו סטז'ר או עמית רופא ושאינו סעיפים 57 או 59 חלים עליו, בניגוד להוראות סעיף 6, דינו - מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות.

54. עבירות אחרות

המפר כל הוראה של פקודה זו שלא נקבע לה עונש אחר, דינו - קנס 2,000 לירות.

55. סמכויות אגב

בית-המשפט המרשיע אדם על עבירה לפי פקודה זו רשאי, בנוסף להטלת עונש -
(1) להמליץ על ביטול או התליה של רשיונו לעסוק ברפואה;
(2) לצוות על חילוט החפצים שנעברה בהם העבירה שבה הורשע.

56. הודעה על הרשעת רופא

[תיקון התשפ"ב (מס' 2)]

(א) הורשע רופא מורשה בכל עבירה שהיא, יודיע בית המשפט על כך מיד למנהל ויעביר אליו העתק של כתב האישום והעתק של הכרעת הדין וגזר-הדין.

(א1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הורשע רופא בעבירת מין או בעבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, יפעל בית המשפט כאמור באותו סעיף קטן כבר עם הכרעת הדין; לעניין זה, "הורשע" ו"עבירת מין" - כהגדרתם בסעיף 44ד(א).

(ב) (בוטל).

(ג) שר המשפטים רשאי לתת הוראות בדבר פטור מתחולת סעיף זה.

פרק ו': הוראות כלליות

57. ממלאי תפקיד של רופא

כל פקיד של משרד הבריאות הנדרש לעסוק ברפואה כדי לבצע תפקידו, וכל רופא אניה, תהיה להם במילוי תפקידם כל זכות אשר לרופאים מורשים.

58. ביקורת

המנהל או רופא לשכת בריאות שבתחומה נמצא, או יש חשד שנמצא, מקום עבודתו של רופא מורשה, רשאים בכל שעה סבירה להיכנס ולבדוק את המקום.

59. פטור

[תיקונים: התשמ"ז, התשנ"ו, התשס"ז, התשפ"ג, התשפ"ג (מס' 2), (מס' 3)]

(א) המנהל רשאי לפטור מהוראה של פקודה זו את המנויים להלן:

(1) המועסקים כאחים או כאחיות או כעוזרים שהמנהל קבעם והסמיכם לאבחן ולרפא במצבים כפי שהורה או

שהתיר, במרפאות או בסוגי מרפאות או בבתי-חולים או בסוגי בתי-חולים של משרד הבריאות או של מוסד

שאישר המנהל;

(2) מי שהמנהל אישר שהם תלמידי רפואה;

(א2) רופאי שיניים המתמחים ברפואת שיניים לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979, במוסד מוכר כהגדרתו לפי פקודה זו (בפסקה זו - המוסד), בתנאים שקבע מנהל המחלקה או מנהל המוסד, שבהם מתבצעת ההתמחות;

(3) רופא ממדינת חוץ שבא לישראל כדי לבצע ניתוח מסויים או לשם התייעצות רפואית מסויימת;

(4) מי שהמנהל קבע שהוא תלמיד למקצוע הבריאות עמית רופא בתנאים שקבע בעבורו מנהל המחלקה או מנהל המוסד, שבהם מתבצעת הכשרתו המעשית.

(ב) המנהל הכללי של משרד הבריאות יקבע בתקנות את הכשירויות הדרושות לבצע פעולות כאמור בסעיף קטן (א)(1); על יסוד תקנות אלה רשאי מנהל מרפאה או בית-חולים להרשות בעלי כשירות כנקבע בתקנות לבצע פעולות כאמור.

(1) המנהל הכללי רשאי להתיר למועסקים כאמור בסעיף קטן (א)(1) לבצע פעולות כאמור בסעיף קטן (א)(1) גם בבית החולה בתנאים שיקבע בתקנות באישור ועדת הבריאות של הכנסת.

(ג) סעיף קטן (ב) לא יחול לגבי נסיבות שיש בהן פיקוח נפש ושהן הרשה המנהל הכללי לבצע פעולה כאמור בסעיף קטן (א)(1).

(ד) אם המנהל הכללי אינו רופא מורשה, יהיו תקנות לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ב1) ומתן רשות לפי סעיף קטן (ג) טעונים התייעצות עם יושב-ראש המועצה המדעית.

59א. עיסוק באקופונקטורה

(תיקונים: התשמ"ז, התשפ"ג)

על אף האמור בפקודה זו, רשאי המנהל להתיר למי שאינו רופא מורשה ושנתמלאו בו התנאים שקבע השר בתקנות, לעסוק באקופונקטורה בפיקוחו של רופא מורשה; תקנות כאמור יותקנו לאחר התייעצות במועצה המדעית ובאישור ועדת הבריאות של הכנסת.

60. פרסום ברשומות

כל מי שניתן לו לפי פקודה זו רשיון או היתר זמני לעסוק ברפואה, או חודש היתרו הזמני, או בוטל או הותלה רשיונו או היתרו הזמני, יפורסמו שמו ומענו ברשומות.

61. תקנות

(תיקונים: התש"ס, התשפ"ג (מס' 3), התשפ"ד)

(א) באישור השר רשאי המנהל להתקין תקנות לענין -

(1) קביעת הנוהל והטפסים -

(א) לבקשת רשיונות והיתרים לפי פקודה זו ולנתינתם;

(ב) להודעה על מעניהם של רופאים מורשים;

(ג) בדבר שינוי שמם של רופאים מורשים;

(ד) בדבר רשיונות והיתרים שאבדו, החלפתם ותשלום אגרות בשל כך;

(2) הסדרת השימוש בשם שבו ישתמש רופא מורשה בעיסוקו המקצועי ובהתכתבות עם משרד הבריאות;

(3) קביעת האוניברסיטאות, בתי-הספר והפקולטות לרפואה והדיפלומות המוכרים לענין פקודה זו;

(4) קביעת הסמים והתרופות שרשאי רופא מורשה או עמית רופא להחזיקם בחציו, כמויותיהם ודרך

שמירתם;

- (5) הרדמה, תחת פיקוח רפואי, בידי מי שאינו רופא מורשה;
(6) (נמחקה);
(7) הצורה והתוכן של תעודה שרופא מורשה חייב או רשאי לתתה בתוקף מקצועו;
(8) הביצוע היעיל של מטרות פקודה זו והוראותיה דרך כלל.

(ב) (בוטל).

62. אגרות

[[תיקונים: התשנ"ד, התשנ"ט, התשפ"ג, התשפ"ג (מס' 3)]]

השר רשאי, בצו באישור ועדת הבריאות של הכנסת, לקבוע אגרות בעד -

- (1) רשיון, היתר זמני, היתר מוגבל ואישור תואר מומחה, שישולמו עם נתינתם ועם חידושם, הכל לפי הענין;
(2) עריכת הבחינות וביצוען לפי סעיפים 4, 17 ו-17ב, שישולמו במועד שיקבע השר;
(3) אישור הרשאה אישית לפי פרק ב'2.

חיים י' צדוק
שר המשפטים

[1]. נקבע בוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת ביום כ"ד בחשוון התשל"ז (17 בנובמבר 1976) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהנ"ח 32, עמ' 653. נוסח חדש זה בא במקום פקודת המתעסקים ברפואה, 1947: ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 262; ס"ח התשכ"ז, עמ' 73; התשל"א, עמ' 68; התשל"ב, עמ' 104; התשל"ו, עמ' 160.

- תיקונים: ס"ח 1224, התשמ"ז (23.8.1987), עמ' 162;
ס"ח 1467, התשנ"ד (23.6.1994), עמ' 152;
ס"ח 1551, התשנ"ו (30.11.1995), עמ' 14;
ס"ח 1591, התשנ"ו (12.5.1996), עמ' 335 [התשנ"ו (מס' 2)];
ס"ח 1691, התשנ"ט (5.11.1998), עמ' 18;
ס"ח 1738, התש"ס (28.5.2000), עמ' 183;
ס"ח 1823, התשס"ב (15.1.2002), עמ' 97;
ס"ח 2020, התשס"ה (8.8.2005), עמ' 742;
ס"ח 2102, התשס"ז (5.7.2007), עמ' 375. הצ"ח - ממשלה 287, התשס"ז, עמ' 284;
ס"ח 2233, התש"ע (16.3.2010), עמ' 414. הצ"ח - כנסת 304, התש"ע, עמ' 98;
ס"ח 2237, התש"ע (24.3.2010), עמ' 485 [התש"ע (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 269, התשס"ט, עמ' 80;
ס"ח 2625, התשע"ז (3.4.2017), עמ' 576. הצ"ח - כנסת 696, התשע"ז, עמ' 134;
ס"ח 2929, התשפ"ב (12.10.2021), עמ' 4. הצ"ח - כנסת 873, התשפ"א, עמ' 92;
ס"ח 2977, התשפ"ב (9.6.2022), עמ' 860 [התשפ"ב (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 892, התשפ"ב, עמ' 66;
ס"ח 3016, התשפ"ג (9.2.2023), עמ' 16. הצ"ח - כנסת 945, התשפ"ג, עמ' 16;
ס"ח 3033, התשפ"ג (29.3.2023), עמ' 78 [התשפ"ג (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 1500, התשפ"ב, עמ' 502;
ס"ח 3087, התשפ"ג (7.8.2023), עמ' 717 [התשפ"ג (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 1552, התשפ"ב, עמ' 1070;
ס"ח 3213, התשפ"ד (22.5.2024), עמ' 906. הצ"ח - ממשלה 1730, התשפ"ד, עמ' 722.

[2] תחילת תוקפו של ס"ק 17ח(ה) שנה מיום 7.8.24.

//